

Από την ομοσπονδία στη λύση δύο κρατών: η τάση προς ακροδεξιά αφηγήματα και πρακτικές (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 16/02/26.

Περιεχόμενο

Από την ομοσπονδία στη λύση δύο κρατών: η τάση προς ακροδεξιά αφηγήματα και πρακτικές

Χρίστος Αχνιώτης

Η απομάκρυνση από τη λύση του Κυπριακού στη βάση της Ομοσπονδίας έχει γίνει με διάφορους τρόπους. Είτε με μανούβρες στις συνομιλίες για να μην προχωρήσουν οι διαπραγματεύσεις, είτε με τον τότε πρόεδρο Αναστασιάδη να το βάζει στα πόδια για να μη διανυθεί το τελευταίο μίλι το 2017, έστω κι αν τότε άνοιξε ο δρόμος για την κατάλυση των επεμβατικών δικαιωμάτων και εγγυήσεων. Κίνητρο και στόχος πάντα η διασφάλιση των συμφερόντων της ελληνοκυπριακής ελίτ και η μονοπώληση της Κυπριακής Δημοκρατίας σε ένα κερδοφόρο (για την ελίτ) κράτος-μαφία που έχει στοιχειώσει τις ζωές μας σε μια ατέλειωτη και βαθιά πορεία διαφθοράς. Το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα το 2004 έπαιξε, βέβαια, τον δικό του αρνητικό ρόλο.

Δεν ξεχνούμε, επίσης, την κυβέρνηση Αναστασιάδη που έκλεισε τα κύρια οδοφράγματα κατά τη διάρκεια του Κόβιτ για να μην περάσει στον νότο ο “βόρειος” Κορονοϊός, ενώ στη διαδήλωση για επαναδιάνοιξη του οδοφράγματος Λήδρας το 2020 ανατέθηκε στην Εθνική Φρουρά μαζί με την Αστυνομία η διαφύλαξη του διαχωρισμού ως αναπόσπαστου μέρους της κυβερνητικής πολιτικής. Τότε, καταδικάστηκε η διαδήλωση από όλο το φάσμα του απορριπτισμού, με κύρια δύναμη τη φασιστική δεξιά ως τη συνεπή συνέχεια του Γριβισμού, με αρκετή κιάλας δύναμη στην κυπριακή Βουλή και με εκπροσώπηση πέραν του ενός κόμματος. Στο ίδιο μήκος κύματος βρίσκονται και οι ομάδες οπαδών της ακροδεξιάς και ομάδες κρούσης που υπάρχουν στα μετόπισθεν της ορατής πολιτικής.

Αμέσως μετά τη συγκεκριμένη διαδήλωση στην οδό Λήδρας το 2020, τοποθετήθηκε ψηλή σιδερόπορτα στο οδόφραγμα με κλειδαριά για να μπορεί να διακοπεί η διακίνηση με ένα απλό κλείσιμο πόρτας. Ταυτόχρονα, η τότε κυβέρνηση τοποθέτησε συρματοπλέγματα στον Αστρομερίτη και τα γύρω χωριά για να ενισχυθεί περαιτέρω ο διαχωρισμός με τη δικαιολογία της λεγόμενης λαθρομετανάστευσης. Ακολούθως, εγκαταστάθηκε ηλεκτρονικός εξοπλισμός από το Ισραήλ και προσλήφθηκαν συνοριοφύλακες για παρακολούθηση “λαθραίας” κίνησης στην περιοχή Αστρομερίτη, γεγονότα που ενισχύουν τις τότε και τώρα προσπάθειες της ελληνοκυπριακής ηγεσίας για ένταξη στη ζώνη Σένγκεν με άλυτο Κυπριακό. Αυτή η ζώνη στην Κύπρο εκτείνεται σε αυτό που αποκαλείται ελεύθερες περιοχές, όπου οι τρεις τελευταίες κυβερνήσεις (δύο του Αναστασιάδη και μία του Χριστοδουλίδη) θεωρούν ότι πρέπει να βρίσκονται τα σύνορα της Κυπριακής Δημοκρατίας,

αφήνοντας έξω τον βορρά ως ξένο σώμα. Αν η αίτηση για ένταξη στη Ζώνη του Σένγκεν προέβλεπε πως τα σύνορά μας είναι στην Κερύνεια, τότε αυτό θα έπρεπε να είχε φανεί προ πολλού με την προώθηση της συμφωνημένης λύσης για ομόσπονδη Κύπρο, η οποία πρακτικά απορρίπτεται προς όφελος της λύσης δύο κρατών.

Ο απορριπτισμός σε ό,τι αφορά το κυπριακό πρόβλημα συνδέεται με αδελφά αφηγήματα και πρακτικές όπως ο ρατσισμός ενάντια στους μετανάστες, με αποτέλεσμα άνθρωποι να πεθαίνουν στις θάλασσές μας μετά από παράνομες επαναπροωθήσεις. Ομοίως η ελληνοκυπριακή δεξιά υποστηρίζει τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και παίζει το χαρτί του Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους για να γλυτώσει δήθεν η Κύπρος από την Τουρκία. Η ισλαμοφοβία ολοένα και περισσότερο καθοδηγεί τη σκέψη και τις πράξεις της ε/κ ελίτ και μεταμορφώνει σταδιακά τη νότια Κύπρο σε πίσω πόρτα του γειτονικού απαρτχάιντ. Την ίδια στιγμή, ωθεί τους Ελληνοκύπριους εθνικιστές να πιστεύουν ότι η Κύπρος θα απελευθερωθεί με τη στρατιωτική υποστήριξη του Ισραήλ, πάντα σε ανταγωνισμό και σύγκρουση με το προοδευτικό τμήμα της τουρκοκυπριακής κοινότητας, τον κύριο σύμμαχό μας για την επίτευξη μιας ανεξάρτητης Κύπρου.

Τελευταία, η αντιπρόσωπος του Γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Μαρία Ολγκίν δήλωσε τη θέση της για διάνοιξη περισσότερων οδοφραγμάτων ως μέσο οικοδόμησης εμπιστοσύνης, ώστε να οδηγηθούν οι δύο πλευρές σε διευρυμένη διάσκεψη για λύση του Κυπριακού. Για αντιπερισπασμό, ο Χριστοδουλίδης απαίτησε πρωτίστως τη διάνοιξη των οδοφραγμάτων Πυρογίου και Κοκκίνων, τα οποία αποτελούν στρατιωτικές ζώνες και επομένως είναι δύσκολο ο Τουρκοκύπριος διαπραγματευτής να συναινέσει στη διάνοιξή τους. Από την άλλη, για αυτόν είναι πιο εφικτό να ανοίξει άμεσα το οδόφραγμα Μιας Μηλιάς. Το συγκεκριμένο οδόφραγμα είναι κεντρικής σημασίας τόσο για τη διακίνηση χιλιάδων Κυπρίων όσο και για εξοικονόμηση χρόνου και καυσίμων. Επίσης, αποφορτίζει σημαντικά το επιβαρυμένο οδόφραγμα του Αγίου Δομετίου.

Με τον Χριστοδουλίδη να απαιτεί την επανατοποθέτηση των συγκλίσεων στο τραπέζι των συνομιλιών ενώ αυτές είναι επιβεβαιωμένες και σφραγισμένες από τον Γενικό Γραμματέα μετά τις συνομιλίες του Κραν Μοντανά το 2017, γίνεται κατανοητό ότι ο Κύπριος πρόεδρος ροκανίζει τον χρόνο περιμένοντας τη λήξη της θητείας του Αντόνιο Γκουτέρρες στο τέλος του 2026 για τη συνολική και τελειωτική κατάρρευση των συνομιλιών.

Έχει γίνει από χρόνια φανερό ότι η επίσημη ελληνοκυπριακή πλευρά συμβαδίζει με την τουρκοκυπριακή εθνικιστική ακροδεξιά, ενώ ταυτόχρονα σπρώχνει την τουρκοκυπριακή κοινότητα στο σύνολό της μακριά από τη λύση ομοσπονδίας και πιο κοντά είτε στην προοπτική ενός κράτους στο βορρά που θα ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε στην προοπτική της ενσωμάτωσης του βορρά στην Τουρκία. Η προσπάθεια της κυβέρνησης Χριστοδουλίδη για ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στη ζώνη του Σένγκεν μέσα στο 2026 και με άλυτο Κυπριακό θέτει ως μόνη προοπτική την επίτευξη των δύο κρατών.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2026](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://www.movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**

Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:partition>

Last update: **2026/02/16 09:48**

